

Чырвоная Зьмена

ШТОДЗЕННАЯ ГАЗЕТА РА-
БОЧА-СЯЛЯНСКАЯ МОЛАДЗІ
Орган ЦК ЛКСМБ
УМОВЫ ПАПДПІСІ:
1 месяц 30 кап.
3 месяца 90
6 месяца 1 р. 80
1 год 3 р. 30
АДРАС РЭДАКЦЫІ:
Менск, вул. Карла Маркса, 35
Тэлефоны: рэдактара—7-25,
сакратарыят—12-19.
АДРАС КАНТОРЫ:
Комсомольская 25, тэлеф. № 903.
ГОД ВYДАНЬНЯ X.

НА ВІЦЕБСКАЙ КОНФЭРЭНЦЫІ ЛКСМБ Да канца выкрываць і біць прых капітулянтаў-двурэшнікаў

Конфэрэнцыя дала большавіцкі адпор паклёпніцкім
заявам опартуністых Несьцерава, Дзёргача і іншых

Зьмяшчаемы сёння матэрыял Віцебскай канфэрэнцыі расказвае аб
агіднейшых паклёпніцкіх права-„лявацкіх“ опартуністычных выступ-
леньнях комсомольскіх работнікаў Несьцерава і Дзёргача. Гэтыя фак-
ты лішні раз падкрэсьліваюць наяўнасьць актывізацыі прых—
узмацненне з іх боку перад вяртэнкаў на генэральную лінію
партыі па пытаньню саюзнага руху.

Зьдзейсьнілі перад пажыццямі, згубіўшы партыйную орыента-
цыю, нябачачы сапраўднага росту палітычнай актывізацыі мас ком-
самольцаў і працоўнай моладзі, прых опартуністы Несьцераў пера-
клінаецца в Целешавым, Бутыркіным і інш., узводзіць агіднейшы
паклёп на комсамо.

Конфэрэнцыя, даўшы большавіцкі адпор паклёпніцкім заявам,
зусім правільна падкрэсьліла накіонт палітычных памылак асобных
членаў бюро ЦК, якія недаацанілі палітычнай сутнасьці опартуні-
стычнай заявы Несьцерава, не давалі аб ёй (заяве) да ведама бюро
ЦК, пазбавіўшы, такім чынам, бюро магчымасьці свачасова даць
ацэнку гэтай заявы і на гэтым канкрэтным факце яшчэ больш мобі-
лізаваць масы комсомольцаў на неспрымальную барацьбу з прых і
„левымі“ наскокамі, на генэральную лінію партыі. Актывізацыя прых
як у партыі так і ў комсамол паддзьвяджае правільнасьць
партыйнага рашэньня аб тым, што прых правал небяспечна—галоўная на
даным этапе.

Ударна правядзены работу па выкананьню чарговых баявых задач,
неспрымальна змагаючыся з прых і „левымі“ наскокамі і прымі-
рэнствам да іх, ЛКСМБ згуртаванымі калёнамі прыйдзе да свабоды
зьсаду, яшчэ раз даказаў сваю вернасьць большавіцкім традыцыям ко-
муністычнай партыі.

РАЗГУЛ ФАШЫСЦКАГА ТЭРОРУ

арныя экспэдыцыі, разгромы, бізуны, арышты—вось „дэмакратычны“ парадак
дэпутаткі выбараў у Польшчы

МАНЭВРЫ ПІЛСУДЧЫКАЎ, з „ДАТЭРМІНОВЫМ ЗВАЛЬНЕНЬЕМ“

астрогу былых дэпутатаў-грамадаўцаў-пацярпелі прых
Дэкларацыя б. паса Беларускай Сялянска-Работніцкай Грамады Тарашкевіча

— Публікуемы намі дакумант зьяўляецца дэкларацыяй ад-
наго з правадыроў Беларускай Сялянска-Работніцкай Грамады ТА-
РАШКЕВІЧА, якая была зьмешчана надаўна ў замежнай прэсе.
Дэкларацыя дэмаксуе манэвр фашысцкага ўраду, зьяўляючыся т. зв.
„дэсрочным зьвальненьнем“ паслоў Грамады. Тарашкевіч прася-
дае ў турме 3 з пал. гады.

астрогах мучацца тысячы сялян і ра-
ботнікаў, што дагтуць сядзіць яшчэ
пасол Вялошын, што зноў арыштаваны
сялянска-работніцкай паслы: Дварча-
нін, Гаўрлік, Валынск і Кішчук.
У выніку глыбокага эканамічнага і
палітычнага крызісу нарастае вялікая
рэвалюцыйная хваля масавага неза-
давальня і абурэньня, якая гатовая
затапіць і зламаць фашыстоўскую
дыктатуру. Фашызм заўважы бароніца
і ўжывае розныя манэвры. Адні з
такіх манэвру—гэта роспуск сойму,
назначэньне новых у бараў. А гэта
да таго, каб адварнуць увагу мас ад
беспасрэднай барацьбы і пасяць ілю-
зіі—адныні парламентарызму, дэмакра-
тызму. Існавалі сойм, ня глядзячы на
яго робленую опозыцыю, быў прыладай
у руках фашыстоўскай дыктатуры. Але
шпэрака новы сойм мае быць яшчэ
паслухмянейшым. Для правядзеньня
такага сойму пускнецца ў ход усе
намік адміністрацыйнага прымуу і
паліцэйскага тэрору. Але яшчэ ў
большай меры, чым калі-небудзь ра-
ней, пускнецца ў ход ашуканства і
провокацыя.

ДА РАБОЧЫХ, СЯЛЯН І ПРАЦОЎНАЙ ІНТЭЛІГЕНЦЫ

ТАВАРЫШЫ!
дэсрочнае зьвальненьне з астрогу
манэўраў паслоў, дзёчоў Грама-
ды роблена фашызмам для новага
манэўра зьяўляючыся мас: бышам зьвольненьня
м выдуць нейкія гутаркі з уралам
астрогу з фашыстоўскім лягерам.
Сьведомая і провокацыйная мана-
мушае мане зьяўляюцца з адкры-
лістам да працоўных мас і хоп
астрогіх словах вышэйшых сапраў-
дэ палажэньне сапраўдны нашы
дэсрочна да фашыстоўска і нацы-
дэмакратычнага лягера.
што з нас не рабіў ніякіх ста-
дэсрочна аб зьвальненьня. Нашы ад-
дэсрочна адносіны да проэктаванага
дэсрочна былі публічна вядомы
дэсрочна і зьвальненьня, як вядомы і
дэсрочна протэст у момант майго прыму-
дэсрочна высяленьня з астрогу, бо мы
дэсрочна ведалі, што гэты манэвр ро-
дэсрочна для блямацтва мас.
дэсрочна былі не праз сымпатыю да нас,
дэсрочна Беларускага вышываюча руху.
дэсрочна Выпусцілі таму, што гэтага вышываюча
дэсрочна патрэба іхняй палітыкі ў нашы
дэсрочна пытаньні. Фашызму трэба
дэсрочна стварыць для нас выгляд зьме-
дэсрочна стору ў нацыянальнай палітыцы,
дэсрочна ўражаньне, што правадыры
дэсрочна ідуць на ўгоду. здэсрочна
дэсрочна масы і падарваць да нас да-
дэсрочна каб сыягнуць гэты масы са
дэсрочна рэвалюцыйнай барацьбы. Гэты
дэсрочна меў расчысьціць грунт бел-
дэсрочна нацыянальна-фашызму для па-
дэсрочна сваіх уплываў у масах і
дэсрочна з тым аблягчыць стык з бел-
дэсрочна нацыянальна-дэмакратамі ў БССР.
дэсрочна Нашы зьвальненьне ніколі не
дэсрочна зьмены ўрадавага курсу. Су-
дэсрочна паліцэйскі і палатковы тэрор
дэсрочна на ўсёй лініі. Ва ўмовах агуль-
дэсрочна на ліквідацыі гаспадарчага заняпа-
дэсрочна працоўны сялян і рабочы
дэсрочна да крайняй галечы. Экспле-
дэсрочна і нацыянальны ўціск ура-
дэсрочна.

Памятайце, што ня ўсе, хто будзе
гаварыць супроць ураду, гэта са-
праўдныя прыхілы працоўнага народу.
Я ўжо не кажу аб адкрытай поль кай
сананія, аб яўных фашызме, але
таксама Беларускае сананія і бел-
арускае халавія і Сельсаюз, ППС,
„Вызваленьне“, а асабліва Стронітва
Хлопска, гэта горш і лепш скр-т
ворагі працоўных, староньнікі, па-
дэсрочна фашызму. Сапраўны ўсё гэта
адныні фашыстоўскі лягер. Гэтым
лягеру трэба проціпаставіць адныні
рэво іюцыйны блэк сялян і рабочых
у іх нацыянальнасьці, які павязе
барацьбу супроць фашыстоўскае ды-
ктатуры—за сялянска-работчы ўрад, за
імялю без выкупу, за 7-гадзінны ра-
ботчы дзень за ўсе жыццёвыя і оі-
мнічныя і культурныя інтарэсы сялян і
рабочых, за нацыянальнае самавызна-
чэньне аж да аддзяленьня.

Беларусі, дзеля гэтага трэба паддаць
контрэвалюцыйнай пары нацыяналь-
дэмакратычным групам, якія пра-
дуюць у БССР. І гэта ўсё робіць „бе-
ларускае сананія“, замыкаючы кола
ўсёй Беларускай рэакцыі. Паслехі
соцыялістычнага будаўніцтва ў БССР,
рашучы курс на соцыялістычную пе-
рабудову вёскі шляхам добравольнай
калектывацыі пахавалі канчат-ова
надзею на буржуазнае перараджэньне
БССР.
Шалёнае супраціўленьне кулацка
супроць калектывацыі БССР, вялікае
рассяленьне вёскі і абстрактнае
класавай барацьбы на ЗБ на грунце
ўсёх мерапрыемстваў ураду, аслабіла
на грунце прымуовай камасанія—
зактывавалі, узварухнулі ўсю бел-
арускую рэакцыю, лягер нацыяналь-
фашызму на ЗБ і нацыяналь-дэмакраты-
зму ў БССР, і пачынаў яе да чынай
контрэвалюцыі і падрыхтоўкі
ваіны супроць СССР. Але сілы і
сьвязомасьць працоўных мас у доўгай
барацьбе за поўнае соцыялізае і на-
цыянальнае вызваленьне настолькі вы-
раслі і ўзмацніліся, што фашызму
побач з тэрорам прыходзіцца рабіць
розыны хітрыя манэвры, каб прыкрыць
сутнасьць сваёй палітыкі і пусьціць
чмут у вочы працоўных.
Вось, грамадзяне, якое палажэньне,
вось чаму нас выпусцілі. За 3 з пал.
гады нашага прабываньня ў астрозе
станавіцца шырокіх працоўных мас
толькі пагоршала. Выпусцілі нас пяд
напорам незадавальняюча м.с. Але як-бы
тач ні хітрылі, аднак, нашае зьваль-
неньне ня прыкрые таго факту, што ў

Б. Тарашкевіч.

...Выбары праходзілі па-ваеннаму..

ВАРШАВА, 17. Самым характэрным момантам у выбарах зьяў-
ляецца тое, што выбары ў некаторых акругах праходзілі па ваеннаму
пад музыку. Гэтым тлумачыцца, што ў шэрагу сельскіх раёнаў, асабліва
на так званых „усходніх акраінах“, усе 100 проц. абіральнікаў
галасавалі за пілсудчыкаў. У Заходняй Беларусі амаль усе галасы па-
даны за пілсудчыкаў. На Валыні тое-ж самае. Такія-ж факты мелі
месца ў Верхняй Сілезіі і часткова ў Заходняй Галіцыі.

Вынікі выбараў па Варшаве наступныя: пілсудчыкі атрымалі 7
мандатаў (на мінулых выбарах—6 мандатаў), нацыяналь-дэмакраты—3
мандаты (на мінулых выбарах—4 мандаты), „Цэнтралев“—1 мандат
(на мінулых выбарах—1 мандат), рабоча-сялянскі сьпіс—1 мандат (на
былых выбарах—2 мандаты), сіёністычныя групы Грынбаума—1 мандат
(таксама—1 мандат), лівур-ортодоксы, староньнікі пілсудчыкаў—1
мандат (на былых выбарах не атрымалі ні аднаго мандата), дзякуючы
чаму пілсудчыкам дасталося ў Варшаве на 7 мандатаў, а 8.

ВАРШАВА, 16. Толькі надаўна
скончылася палача галасоў у Вар-
шаве. Узлез абіральнікаў, па пры-
блізнай ацэнцы, складае ня больш
50 процантаў. Ажыўленьне, выклі-
канае выбарамі ў цэнтры гораду,
невялікае. Паліцыя не дапускае агі-
тацый опозыцыйных партыі, у аса-
блівасьці рабоча-сялянскага блэку.
Усюды паліцыя аказалі вялікую да-

памогу баявым фашысцкім дру-
жынам.
Рэдкае колькасьць агітараў
сьпісу № 22 арыштаваны паліцы-
яй. У шэрагу раёнаў адбыліся кры-
завыя бойкі паміж камуністамі і
фашыстамі.
У сучасны момант пачынаецца
падлік галасоў.

КРывавыя бойкі камуністых з фашыстамі

ВАРШАВА, 16. Толькі надаўна
скончылася палача галасоў у Вар-
шаве. Узлез абіральнікаў, па пры-
блізнай ацэнцы, складае ня больш
50 процантаў. Ажыўленьне, выклі-
канае выбарамі ў цэнтры гораду,
невялікае. Паліцыя не дапускае агі-
тацый опозыцыйных партыі, у аса-
блівасьці рабоча-сялянскага блэку.
Усюды паліцыя аказалі вялікую да-

памогу баявым фашысцкім дру-
жынам.
Рэдкае колькасьць агітараў
сьпісу № 22 арыштаваны паліцы-
яй. У шэрагу раёнаў адбыліся кры-
завыя бойкі паміж камуністамі і
фашыстамі.
У сучасны момант пачынаецца
падлік галасоў.

Рэвольвэры і дубінкі падтасавалі большасць

ВАРШАВА, 17-XI. У 155 аб-
рачных акругах (з агульнай коль-
касьці 54 акругі) пілсудчыкі атры-
малі 165 мандатаў, „Цэнтралев“—
64 мандаты, нацыяналь-дэмакраты—
49 мандатаў, украінцы—1 мандат,

номцы—5 мандатаў, лівур-сіёністы
5 мандатаў, лівур-пілсудчыкі—1
мандат, хрысьціянскія дэмакраты ра-
лам з групай Корфанта—11 мандат
таў і актыфашысцкі блэк—5 мандат-
татаў.

14-га лістапада скончыла сваю
працу другая гарадзкая віцебская
комсомольская канфэрэнцыя. Асноў-
нымі дакладамі на канфэрэнцыі
былі справадачы ЦК ЛКСМБ аб
працы комсамолу Беларусі, аб пра-
цы комсомольскай арганізацыі Ві-
цебскага раёну і выкананьні другога
году індэгодкі, аб задачах ударнага
кварталу і падрыхтоўцы да 3 году
піндгодкі.

Аб палітычным узроўне актыві-
насьці комсамолу гаворыць актыві-
насьць, з якой дэлегаты абгаварвалі
ўсе настаўлены перад канфэрэн-
цыяй пытаньні.

Комсамол яшчэ не мобілі- заваўся на ліквідацыю прыхаў

Дэлегаты з фабрыкі „Дзьвіна“
расказвалі канфэрэнцыі аб тым,
што комсомольскіх калектыў фабрыкі
на парозе развалу, няма сакратара
калектыў, комсомольцы ня ведаюць
сакратароў і АПА ітэек, ня кажуць
ужо аб членах бюро. Больш-
насьць комсомольцаў фабрыкі
„Дзьвіна“ з прычыны дрэннага кі-
раўніцтва—мёртвыя душы, толькі
карткі іхняй па парадку раскладзены
ў шафе РК. Райком, добра ве-
даючы аб гэтым, не звяртаў на
калектыў належнае увагі, „запамі-
таваў“ аб ім.

Усе прадырэмствы Віцебску,
акрамя пан опнай фабрыкі, зьнізілі
тэмпы выкананьня прамінілінаў.

Комсамол яшчэ не мобілізаваў,
як належыць, сваю увагу на ба-
рацьбу з прыхамамі.

Агонь на „гора-прароках“

Конфэрэнцыя з асаблівай уваж-
лівасьцю падышла да пытаньня
барацьбы з прыхам ухілам, як
больш небяспечным на даным
этапе.

Конфэрэнцыя рашуча асудзіла
спробы ўтварэньня бяспрынцып-
нага права-„лявацкага“ блэку
Сырцова, Ламінадае, Шацкіна
і інш.

Дэлегаты асабліва падрабязна
затрымаліся на канкрэтным фак-
це прапага ўхілу, які выявіўся
ў Віцебскай гарадзкой комсомоль-
скай арганізацыі і месціцца ў
наступным:

Адказны працаўнік Віцебскага
гаркому Несьцераў выступіў на
мінулым пленуме РК з сваёй „те-
орый“ і зьявіў, што „комсамол—
балота“, на аснове гэтага ён
просіць ЦК ЛКСМБ аслабіць
яго ад працы ў РК, як аполі-
тычнага.

Пленум РК кваліфікаваў гэтую
паклёпніцкую заяву панікёра
Несьцерава, як прых опартунізм
і пастанавіў зьявіць яго з рабо-
ты і вывесці са складу РК
Напярэдадні пленуму РК, на
паядзьяньні бюро гаркому, дзе

разглядалася справа Несьцерава,
прысутнічаў член бюро ЦК
ЛКСМБ т. Гуткін, які, недааца-
ніўшы палітычнай сутнасьці зая-
вы Несьцерава, не зрабіў па-
трабнага для выкрыцьці полі-
тычнай шкоднасьці гэтай права-
опартуністычнай заявы і пры-
няцьця захадаў да опартуністага
Несьцерава.

Заява Несьцерава была пера-
дадзена тав. Палікову.

Аднак, на працягу больш двух
тыдняў ні тав. Гуткін, ні тав.
Палікоў, ня вынеслі ле на аб-
гаворнасьце бюро ЦК.

Конфэрэнцыя, даўшы рашучы
адпор аўна-опартуністычнай зая-
ве Несьцерава, ухваліўшы ра-
шэньне па гэтым пытаньню
пленуму РК, падкрэсьліла неда-
пушчальны адносіны члена бюро
ЦК ЛКСМБ тав. Гуткіна і т. Па-
лікова, назваўшы факт недавід-
дзеньна да ведама бюро ЦК аб
вылазцы Несьцерава, як прымі-
рэнчы адносіны да права-опартуні-
стычнай паклёпніцкай заявы
Несьцерава.

У спрэчках па дакладу райкому
паасобных таварышы, на аснове
канкрэтных фактаў, зусім правіль-
на даводзілі наяўнасьць фактаў ад-
рыва кіраўніцтва РК і паасобных
волектываў ад мас.
Аднак дэлегат ад калектыву
ЛКСМБ МББ чыгункі—Дзёргач у
сваім выступленьні на канфэрэнцыі
імянуўся пад „шумок“ працягнуць
„новуую тэорыю“—разрыву кіраў-
ніцтва саюзу з шырокімі масамі ор-
ганізацыі зьверху да нізю.

Горконфэрэнцыя з усяй катэ-
горычнасьцю асудзіла гэтае выступ-
леньне, дала рашучы адпор выла-
зцы Дзёргача і ўсім, хто імянуўся
падтрымаць думку аб разрыве кі-
раўніцтва з масамі кваліфікаваўшы
гэта шкоднай права-опартуністыч-
най правай прымертай шыльдай
макровага контрэвалюцыйнага трое-
кіму.

Абавязальнасьць выкананьня

На дакладу аб выкананьні друго-
га году індэгодкі, аб задачах удар-
нага кварталу і падрыхтоўцы да
3-га году індэгодкі канфэрэнцыя
вынесла асобную рэзолюцыю, у якой
лічыць бяспрынцыпна зьніжжэньне тэм-
паў працы па выкананьню прамі-
нілінаў на ўдарным квартале.

Конфэрэнцыя ад імя комсамолу
Віцебшчыны дала абяцаньне мобілі-
заваца на ліквідацыю прыхаў.

Уся праца канфэрэнцыі пра-
вадзілася пад знакам шырокага раз-
гортваньня самакрытыкі.

Конфэрэнцыя паслала прывіталь-
ныя тэлеграмы ЦК УсёЛКСМ, Ком-
сомольскай Цэнтрае, ЦК ЛКСМБ і
„Чырвоная Зьмена“. Цішка Верны.

АГЛЯД АХОВЫ ПРАЦЫ ПАДЛЕТКАУ

Пастанова

сэкретарыяту ЦК ЛКСМБ ад 12-га лістапада 1930 г. па правядзенню ўсеагульнага агляду аховы працы рабочых падлеткаў

1. На падставе рашэння НК УсеЛКСМ, ВЦПС, НК Працы і НК Аховы здароўя ССР, агляда аховы працы і здароўчай работы сярод рабочых падлеткаў і юнацтва на прадпрыемствах, якіх ахопліваюцца саюзамі: металістх, хэмікаў, тэкстыльшчыкаў і гарнякоў, правесці на Беларусі з 20-га лістапада па 10-га снежня 1930 г.

2. Агляд правесці сіламі мясцовых брыгад і брыгад па правядзенню выкавання і пераключэння колумоў. Да працы брыгад прыцягнуць ня толькі ўсіх падлеткаў, але і ўсіх рабочых кожнай вытворчасці. У аглядзе прымаюць удзел органы працы і аховы здароўя, пад агульным кіраўніцтвам камітэтаў комсамолу і гар. раён-профбюро па горадзе, раёне, калектывах, дзёбках РСМ, фабзавіац-комах на вытворчасці.

3. Пытанні правядзення агляду аховы здароўя і здароўчай работы падлеткаў і юнацтва прапрацаваць, як у пачатку агляду, так і ў час самога ходу работы, на шырокіх чомсамольскіх сходах і агульных профасійных, прыцягнуўшы органы аховы здароўя і працы.

4. Для кіраўніцтва працаў па аглядзе лічыць важным вылучыць камісію ў складзе прадстаўніка ад ЦК ЛКСМБ Юркіяна, прадстаўніка ЦПСБ, НК Працы, НК Аховы здароўя і ЦП саюзаў металістх, хэмікаў, гарнякоў і прадстаўніка Навуковага Інстытуту Працы.

5. Абавязваць „Чырвоную Зьмену“ разгарнуць вакол агляду масавую кампанію, шырока і сістэматычна асьвятляючы ход агляду.

У барацьбе за кадры

УХАБЫ НЯ ЗЬНІШЧАНЫ

Няўмелае кіраўніцтва пэд. устаноў, недаацэнка важнасці падрыхтоўкі пэдагагічнага кадра з боку асобных РК ЛКСМБ перашидшае справе культуры і рэвалюцыі

Дзэртываў з культфронту гнаць з комсамолу!

У БПТ працуюць па-старому

У Менскім Белпэдагнікуме акадэмія праца не разгорнута. Шмат студэнтаў не здалі заданьняў за мінулы год. Сярод іх значнае месца займаюць комсамольцы, як: Ляшквіч, Сталаў, Куракевіч, Яўтушніка і інш.

Соцыялістычнае спарбніцтва і ўдарніцтва ў тэхнікуме і на курсах не разгорнута. З 800 студэнтаў

абвясцілі сабе ўдарнікамі толькі 60 чалавек.

У апошні час пачала выходзіць газета „Грамадзі Буксір“, але яна не мобілізуе студэнцтва на ліквідацыю прарыву. Адміністрацыя і грамадзкія арганізацыі не рэагуюць на зьявішчаны ў газэце допісы.

Усе гэта выклікала адліў ад тэхнікуму студэнтаў, а ў тым ліку і комсамольцаў.

Ю. К.

„Дэкрэты“ Лапцэвіча

Якія студэнты жывуць горах студэнтаў Рагачоўскага Пэдагнікуму? Дзе ёсць такі дырэктар, як у нас? — Нідзе!

Калі студэнты розных тэхнікумаў карыстаюцца шэрагам льгот, дык мы тэга пазбаўлены. Большасць студэнтаў ходзяць голымі і босымі, аб забяспечаньні іх вопраткай ніхто ня цікавіцца.

Дырэктар Лапцэвіч у гэты „дэкрэт“, каб перад ім здымаў шапі, а калі студэнты адмовіліся, дык наст ўнік Лаврынович увагародзіў іх прозвішчам „хамло“.

Студэнты, хвораму гострым нэўрозам сэрца, мэдыцына забараніла зьявіцца фізпраца, дырэктар пазеляеўшы, закрычыў: „Усе вы разгільдзі, гоць і босыя, — ведаем мы вас“. Ёсць факты, калі дырэктар выганяе студэнтаў з габінэту.

У інтэрнатах пануе холад і бруд: дровы не парублены, вады няма, а дырэктар увайдзе ў інтэрнат і высклачыць, пакідаючы выраз: „У... свіншнік які... ня выганяць, ня выма уць...“ Між іншым, дырэктар на гэта сродкаў не адпускае.

Ёсць яшчэ шэраг фактаў, якія падазваюць твар дырэктара камуніста Лапцэвіча бы умоўна на можа стаць на чале пэдагнікуму.

СЯРГЕЙ.

Ад РЭДаКЦЫ: У рэдакцыі ёсць шэраг матэрыялаў, якія сьведчаць аб бяспрыемнай кіраўніцтве тэхнікумам дырэктара Лапцэвіча.

Мы ставім пытаньне перад Рагачоўскім райкомом партыі і РК РСБ аб прыняцьці належных мер да аздараўленьня працы пэдагнікуму і абнаўленьня яго кіраўніцтва

Інжынер Гардон зрывае працу

На другім курсе архітэктурнага аддзяленьня, жывьлёва-будавніча ўхілу Менскага Пэдагнікуму спатчатку году атрымаўся прарыв. Студэнты кепска адносіліся да працы, большасць з іх аставала.

Шляхам сацспарбніцтва і ўдарніцтва мы паступова ліквідавалі прарыв і дасягнулі значных поспехаў ва ўчобе.

Студэнты ўзяліся за працу сумленна, але выкладчыкі паналівацьцельску адносіцца да выкладаньня сваіх дысцыплін. Напрыклад, інжынер Гардон сарваў 22 акадэмічны будаўніча мастацтва (Гэта за адзін месяц вучоць).

Такія адносіны выклікаюць на сваіх абавязках пагражаюць зрываць навука ўнагі пляну.

Група студэнтаў II курсу.

„Ахова“ Т. Эсіна

Кожнаўс і РК ЛКСМБ не займаецца ўкомплектаваньнем навучальных устаноў, асабліва пэдагнічных.

Калі бры адзіны на вярбоўцы ў Аршанскі Пэдагнікум зьявіліся да сэкратара, тав. Эсіна, дык ён заявіў што няма людзей, скончыўшых сямігодку ў 1929-30 годзе працуюць у наступных устаноў:

Геняль — старшыня ДКА, Хасіна — у к ігарні, Мельнік — справавод РК КП(б)Б, Пяшынскі — справавод і інш.

Усе яны хочуць вучыцца ў пэдагнікуме, і ад гэтага „ахоўвае“ іх РК ЛКСБ на чале з сэкратаром Эсі ам.

БРЫГАДЗІР.

Дзэртываў Дзядзюля

Комсамольца Фрунзёўскай арганізацыі Дзядзюля Зося ў 1930 годзе скончыла Менскія аднагодковы пэдагнічны курсы.

Наркомасьветы навіроўаў яе на пэдагнічную працу ў Лагойскі раён. Але гэтай ліпавай „комсамольца“, зьездзіўшы разы два ў Ла-

гойск, да працы і па сёньнешні дзень не прыступіла.

Спалохаўшыся вёскі, Дзядзюля ганебна дзэртывала з важнейшага культурнага фронту — пэдагнічнага.

Такім „прадаўніком“ ня можа быць месца ў шэрагах Ленінскага комсамолу.

Райінспэктар.

Нацыянал-дэмакратычнае сьвед

проф. Піотуховіча

Беларускім Дзяржаўным Выдавецтвам выдана кніжка проф. Піотуховіча; кніга завецца: „Нарысы гісторыі Беларускай літаратуры“ ч. 1.

Гэтай кніжкай карыстаюцца як падручнікам ня толькі ў ВУ, ёю карыстаюцца гурткі па беларусізацыі, ёю карыстаюцца настаўнікі ў сваёй працы. Гэту кніжку лічыць (апошняй) найвышэй ў беларускім літаратурна-навуковым.

Разгледзім, як-жа проф. Піотуховіч вырашае адну з праблем, якая займае пана-нае месца ў яго працы, — нацыянальна-навуковую праблему.

Усвая навуковую працу пачынаецца з таго, што даследчык свайго прадмету выяўляе яго галоўныя рысы, а пасля, на грунце выяўленага, прыходзіць да агульнага вываду.

Якія-ж галоўныя рысы выявіў Піотуховіч (ён прэтэндуе на марксыстага) ў дасьледах па разуменню нацыі?

Ён па гэтым пытаньню кажа: „Але цёмны і заганы беларускі народ, праз які ўіску і зьдзе у, як нейкі сьвяшчэнны скарб пранёс у непарушаньні галоўныя свае нацыянальныя азнакі: ён захаваў овай асабліва бытавы і псыхічны ўклад, свае абрады, сваю творчасць і галоўнае — сваю мову“.

Тут, што ні слова, то перлы „навукі“.

Тав. Сталін на аснове галоўных рысаў дае наступнае азначэньне нацыі: „Нацыя — гэта гісторыя на-складаная, устойліва супольнасьці мовы, тэрыторыі, эканамічнага жыцьця, псыхічнага складу, які і працягваецца ў супольнасьці культуры“. Далей тав. Сталін кажа: „Ні адна з указаных прымет, узятая паасобку, не выстарчальна для азначэньня нацыі. Больш таго — двайлі адсутнасьці хача-б аднае гэтых прымет, каб нацыя перастала быць нацыяй“.

З гэтых вытрымак мы бачым, што „марксысты“ проф. Піотуховіч у вызначэньні вшы на толькі разьмоздзіцца, але, як відаць, адмякочваецца ад марксыскага налізу Сталіна.

У формулёўцы нацыі Сталіна закладзена дынаміка, дыялектыка, прадмет паказан у сваім гістарычным узьнікненьні і зьнічненьні. Яму на-аны „час і прастора“. У формулёўцы проф. Піотуховіча — метафізыка, законсэрваніа нярухомасьці беларускай нацыі не адведзена ні месца, ні часу на зямное кулі, яна бытаецца ў профэсара Піотуховіча па-за часам і прасторам — сваімі абрадамі, гэтымі анішчэньнямі яе самабытнасьці.

Устойлівасьць і самабытнасьць беларускай нацыі дасягнута таму, што а Беларусі, па думцы проф. Піотуховіча, свайго к а італу на было, а „Беларусь зьяўлялася арэнай барацьбы двух капіталаў“ — расійскага і польскага. Калі проф. Піотуховіч быў-бы пасьялаўным марксыстам на грунце свайго вызначэньня нацыі (марксысты такога вызначэньня не зрабіў бы), ён ходам лёгкі павінен быў-бы адмовіць беларусам у нацыянальным напяршстве. Нацыя — продукт капіталістычнага разьвіцьця, а капіталізму на Беларусі ня было, гэта значыць, што ня былі о і класавых супярэчнасьцяў (проф. Піотуховіч нічога не гаворыць аб унутранай барацьбе і другіх грамадзкіх формацыяў), з гэтага выходзіць, што беларусы ня былі нацыяй. Але гэтага ня зьларылася з-за таго, што лёгкі ў проф. Піотуховіча пашла ў лес па ягады, а з-за яе аксутісьцю тагачасная беларуская рэалізацыя наразіла разам з іншымі капіталістычнымі і сваіх бацькаўскіх, у якой рэалізацыі мелі месца і класавыя супярэчнасьці да і пасьяла.

Раз гэта так, дык беларуская нацыя,

як і іншыя, ахопліваецца азначэньнем, якое даў т. Сталін, і падпарадкоўецца ўсім тым законам, якія з жалезнай лёгкай з яго выцякаюць.

У напрамку лавесці самабытнасьці беларускага народу, яго аўтэнстві і вядуцца досьледы па беларускай літаратуры, з гэтага пункту погляду проф. Піотуховіч ацэньвае творчасць беларускіх пісьменьнікаў, раздзяе пісьменьнікаў правальства і г. д.

Гэтым артыкулам мы ня маем на мэце падрабязна ўсебакова разгледзець кніжку проф. Піотуховіча, і зрабіць ацэнку беларускім пісьняром, як мастаком слова, мы возьмем толькі некалькі пісьменьнікаў, на якіх проф. Піотуховіч усклаў лаўровыя вінкі за вырашэньне праблемы, якая нас цікавіць у гэтым артыкуле.

„У думках Багушэвіча, пісьняра гэтага адраджэньня (XIX стагодзьдзя С. В.), — кажа Піотуховіч, — можна выявіць першапачатковае зароджэньне, тах сказаць, эмбрыон тых ідэалаў, якія зьяўляюцца баявымі лэзуніамі (для каго? С. в.) сёньнешняга дня. Так, пытаньне аб Багушэвічу набывае для нас ня толькі гісторычнае, але і сьціслае актуальнае значэньне“.

Якое-ж гэта „актуальнае значэньне“ набывае для нас Багушэвіч? Які-ж яго „баявы лэзуні“ сёньнешняга дня? Які яго пароль? Можна літаратурна-мастакі? Ня будзем гадальні, — няхай скажа проф. Піотуховіч: „Узятая ў цэлым, — сьцьвярджае ён, — ідэалёгія Багушэвіча, агорнутая романтикай мінулага ў пастаючы нацыянальнага пытаньня і прасякнутая вера ў моц інтэлігенцыі ў разьвіцьці пытаньня сацыяльнага, зьяўляецца тыповай дробна-буржуазнай ідэалёгіяй“.

З паддзенага мы бачым, што актуальнасьць Багушэвіча для „сёньнешняга дня“ — нацыянальнае пытаньне, вера ў моц інтэлігенцыі і робна-буржуазная ідэалёгія. Мы ня будзем спрачацца ні з тым, што зьяўляецца тыповым для дробна-буржуазнай ідэалёгіі, ні з вера ў моц інтэлігенцыі. Няхай вераць у моц інтэлігенцыі і Багушэвіч і Піотуховіч, абм толькі ня прымушалі верыць у яе моц і не называлі дробна-буржуазнай ідэалёгіяй нашай рабоча-сялянскай моладзі.

Ідэалёгія Багушэвіча актуальна па сё ня, як класавая-варожая, па якой павінен быць нікіраваны руйнівны агонь. Гэтага галоўнага не прызнае прафэсар Піотуховіч, але для большай існасьці мы папрасім Багушэвіча, каб ён выказаўся, як Піотуховіч кажа, „па актуальнаму і баявому пытаньню, пытаньню сьгоньняшняга дня“.

„Спрадэку, — піша Багушэвіч у прадмову да зборніка „Дудка Беларуская“, — як наша зямельца з Літвой злучылася, як з Польшчай зьявілася добравольна (ні гэтак? С. В.) дык ўсе яе „Беларусія“ звалі. І не дарма-ж гэтай Не вялікая не малая, ня чырвоная, ня чорная яна была, а белая, чыстая, нікога ня біла, не падбівала, толькі баранілася“.

У Багушэвіча Беларусь баранілася, а ў Піотуховіча была аб'ектам арацьбы паміж расійс і польскім капіталам. Як у аднаго, так і ў другога яе мінавалі класавыя супярэчнасьці, яна ставалася самабытнай і аднай, як у аднаго, так і ў другога — усгуртам, альбо баранілася, а або сужыла аб'ектам дзеля барацьбы надворных сіл.

„Ужо больш, як 500 гадоў таму, — працягае ў прадмову Багушэвіч, — да пана аньня князя Вітэна на Літве, Беларусь разам з Літвой баранілася ад крыжацкіх напасьціў і шмат мэтаў, як Палацкі, пры алі над сабой панаваньне князёў літоўскіх, а пасьяла Вітэна літоўскі князь Гедымін злучыў аўсім Беларусь з Літвой у адно моцнае каралеўства і адваяваў шмат зямлі ад крыжакоў і ад другіх суседзяў (гэта называецца — ні з кім не вяжыла, а толькі баранілася? С. В.) Літва 520 гадоў таму назад ужо была ад Балтыцкага мора ўздоўж аж да Чорнага, ад Дняпра і Днястра — ракі да Нёмана, а Каменца — месца аж да Вязьмы — у сярэдзіне Вялікарусі; ад Дынабургу і за Крамечыч, а ў сярэдзіне Літвы, як то зары ў гарэсе, б ла наша зямліца Беларусь“.

Гэта ёсць праграма Багушэвіча па нацыянальнаму пытаньню. Твор асьця усёяна выпадамі супроць дру іх нацыяў, сабліва юрэяў і расіянаў і на крозь прасякнутая буржуазна-імперыялістычнымі захватчыкімі тэзісамі, што палкам адбівае і тарэсы буржуазі Адн-к. Багушэвіч гэту класавую барацьбу ста аецца заўважываць паказваючы і аўнасьць „акарнасьці“ прыгнечаных мас — вась што робіць „актуальнымі і сьгоньнешнім“ Багуш-віча.

Праграма Багушэвіча — праграма нацыянал-дэмакратыяў. Самабытна і адзіная вял калэарыяўная Беларусь „ад сра да мора“, калі не з каралём, дык з яго сурогатам (прэзыдэнтам) на чале, калі не з фашыскай і Літвой, дык з фашыскай Польшчай і з ахватыччай палітыкай, — вась за што проф. Піотуховіч сьмаку Багушэвіча і, стоячы на літаратурным олімпе, выдае яму лаўровыя вінкі.

Гэта „направачка“, на наш погляд, неабходна. Яна выяўляе сапраўды твар „барацьбіта за грамадзкі быт“ — Алеся Гаруна.

Як-жа проф. Піотуховіч разгледзе гэтыя факты ў біяграфіі Гаруна? Гэта біяграфічны асядкі, — кажа толькі знаворны (толькі знаворны С. В.) абалонка Алеся Гаруна, гэтай абалнкай захоўвалася індывідуальнасьць, жыўшая сьцісла пружаным жыцьцём. Не ідэалізм Гаруна кінуў яго на Беларусь, а працоўнымі асамі, з савецкай дай, а класавая барацьба працягвае мас з тымі групамі насельніцтва, якіх ён і ідэалізм якіх быў Гарун.

Вось нацыянал-дэмакратычна праграма, якую прапалодзіць на ідэалізм „марксысты“ проф. Піотуховіч, выгадзя літаратурна-навукай.

Рэстаўрацыя поглядаў Фр. Багушэвіча не выпадкова, яна супала з рэчым нашамкам сацыялістычным мэнтаў на капіталістычныя (кніжка дана ў 1928 годзе). Нацыяналістычны карыстаюцца поглядамі Багушэвіча дзеля барацьбы з кампарта за замацаваньне тае глебы, на вырас Багушэвіч, вырас Піотуховіч нацыянал-дэмакратызм.

„Гэта плынь (нацыянал-дэмакратызм С. В.), — кажа рэзолюцыя апошняга пленуму ЦК КП(б)Б, — характарызуе барацьбой за капіталістычную стаўрацыю і орыентацыю на Захад прыватнасьці па ф шысцкую Польшу ў процілегласьці пролетарскай кве. Нацыянал-дэмакратызм працягвае адвечнае існаваньне адзінай класавай беларускай нацыі. Нацыянал-дэмакратызм прапаведвае тэорыю мабытнасьці, тэорыю, якая ўвасю догму вузкую провіншыіную жаванасьці. Тэорыя самабытнасьці вяла да ідэалізацыі фэалізму, жуазнага мінулага і знашла сваё ілюстраваньне ў прыватнасьці ў кань яго росквіту беларускай куры ў эпоху сьрэднявечья, у ідэалісты і шляхецкіх рэвалюцыянараў, кштат Кастуся Каліноўскага і г.“

Паданая вытрымка з рэзолюцыі КП(б)Б ня ў брыво, а ў вокаліць проф. Піотуховіча. Зараз іжам, як Піотуховіч апраўдвае асьці словы гэтай рэзолюцыі аб ідэалізацыі дробна-буржуазных рэвалюцыянараў Рэзолюцыі 1905 году на Беларусі проф. Піотуховіч прысьвячае некалькі старонак сваёй кнігі. На гэтых старонках толькі ў дужках знаходзіцца месца для РСДРП, але затое для „Нашай Нівы“, для Лукіча, Уласавых — колькі хочаш. У сваіх умовах проста і неспрэчна ідэалізацыя контррэвалюцыйная і ідэалізацыя арганізацыі (БСГ, СР і „Наша Ніву“) нельга, дык проф. Піотуховіч (на тое ён і профэсар, каб умець ўчацца) робіць гэта самае пасра-праз ідэалёгаў і важакоў.

„Яна выяўляе рысы сапраўды правадыра, — кажа проф. Піотуховіч аб пісьменьніку Цётцы — сяброў Багушэвіча зьмалюваць з абмежаванымі кругамі ад рэдка прадбачыць падзеі; толькі правальры зможа жыць і адзіны гэты вынікі“ і Цётка былі правадырамі дробна-буржуазных мас, яны кілікі гэты на барацьбу з царызмам. Сьцісла толькі так — значыць — адмяжыць пралетарыяту і па авангарду ў гэтыя пятага году. Але проф. Піотуховіч перад гэтым не застаўся ідэалістам, абы толькі галоўную ролю ў рэвалюцыйным руху адвесьці Цётцы, праз яе і БСГ. Такі яго „об'ект падыход“ да сапраўднасьці.

На Алеся Гаруна проф. Піотуховіч таксама адзёў лаўровы вінкі і адліў апакукоўкі мільясыі — „Змагаріць за грамадзкі добры ўжыко, сьведчыць ён далей: „міўшыся ідэалі нацыянальна-сацыяльнага адраджэньня бацькаўскіх ўжо ніколі не пакінуць позі іх панясе з сабой у магілу“.

Эсар Гарун у Піотуховіча атрымаў права на памяць патомства. Піотуховіч ведае эсэраў Каліева і Сазонава Беларусі — Пуліхана, памяць аб патомства будзе шанаваць. Гісторыя дае і такіх эсэраў, як Савінаў, які ў гісторыі ўжо прымацаваны ў неба і скупа. Чаго заслугоўвае р н, няхай кажучы самі факты, сы змаганьня пролетарскіх працаўнас за савецкі ўрад Алеся Гаруна і аўноўваў контррэвалюцыйны дзеля барацьбы з уралам працоўна і часу окупанцы беларушкіх прусі ён агудам і ў рэзолюцыі окупантам рабоча-сялянскай прымірўшыся з уладай рабоча-сялян ён зьбег за кардон, дзе ідэалізацыя ідэалізацыя ф кты грамадзкай дзейнасьці.

Толькі адно правільна ў проф. Піотуховіча, што Гарун быў змагарам самай магілы, але ня сказана, дык быў змагаром на самай сьцісла дэмакратур пролетарыяту, а сьцісла уладай.

Гэта „направачка“, на наш погляд, неабходна. Яна выяўляе сапраўды твар „барацьбіта за грамадзкі быт“ — Алеся Гаруна.

Як-жа проф. Піотуховіч разгледзе гэтыя факты ў біяграфіі Гаруна? Гэта біяграфічны асядкі, — кажа толькі знаворны (толькі знаворны С. В.) абалонка Алеся Гаруна, гэтай абалнкай захоўвалася індывідуальнасьць, жыўшая сьцісла пружаным жыцьцём. Не ідэалізм Гаруна кінуў яго на Беларусь, а працоўнымі асамі, з савецкай дай, а класавая барацьба працягвае мас з тымі групамі насельніцтва, якіх ён і ідэалізм якіх быў Гарун.

Вось нацыянал-дэмакратычна праграма, якую прапалодзіць на ідэалізм „марксысты“ проф. Піотуховіч, выгадзя літаратурна-навукай.

НЕРЭГАВАНЬНЕ НА КРЫТЫКУ ДРУКУ -- ЗАЦІСК САМАКРЫТЫКІ

МЫ ПАТРАБУЕМ: СВАЕЧАСОВАГА РЕАГАВАНЬНЯ НА ЎСЕ ЮНКОРАЎСКІЯ ДОПІСЫ. ПРЫЦЯГНЕНЬНЯ ДА СУРОВАЙ АДКАЗНАСЬЦІ БЮРОКРАТАЎ ТЫПУ ГАНЧАРОВА

Драцца за дзейснасьць юнкораўскіх допісаў

Зусім вразумела, што самакрытыка ёсьць галоўная зброя ў вышэйшых і зьнішчэньні маюцца ў нас недахопаў. Але некаторыя ўпарта не жадаюць гэтага разумець. Гэтыя людзі, у поўным сэнсе гэтага слова, ігноруюць крытыку ў друку, інакш кажуць ініцыятыву юнкораў і "кавалерыстых". Даволі вясковцаў калыкасы прывесці некалькі фактаў, каб у гэтым упэўніцца.

Усебеларускі рабселькорскі рэйд па правярцы рэагаваньня на рабселькорскія зямкі паказаў, што ў вышэйшых калыкасы зьмешчанага ў газэце матэрыялу застаецца "голосам у пустэчы".

"Чырвоная Зьмена" больш месяца таму назад пісала, што 682 зямкі, насланыя рэдакцыяй на расьсьледваньне, ляжаць дзесьці без крытыкі і магчыма, бяспынства, адназначна ў гэтых зямках, яшчэ прыцягваюцца.

Мы пісалі аб тым, што Фрунзінскі, Кастрычніцкі, Стара-Дарожскі райкомы комсамолаў не рэагуюць на дасланы ім на расьсьледваньне матэрыялы, але і пасля гэтага напаміну нікага адкасу не атрымалі.

Людзі ўпарта затыкаюць вухы, закрываюць вочы, набіраюць у рот інакш, не жадаюць чуць крытыку ў друку, не жадаюць рэагаваць на зьмешчаныя матэрыялы.

Барысаўскі раённы РКІ, ня гледзячы на ​​некалькі напамінаў з боку юнкора, да гэтага часу маўчыць "справу Зьмана".

Бягомельскі ўпаўнаважаны РКІ адкавае на дасланы яму матэрыялы.

Зьмешчаныя сьвёныя матэрыялы юнкораў кавалерыстых таксама гавораць аб тым, што дзейнасьці самакрытыкі ў друку яшчэ да гэтага часу пераходзіць бюрократычнае ініцыятыўнае з боку асобных кіраваньняў дзяржапарату і няўважліва адносіны да запатрабаваньняў з боку наасобных проф. КСМ і парт. органаў, што выклікае цяжкасьці і надвычайную маруднасьць з расьсьледваньнем зямкаў, вездзаваль-

няючы якасьць адкасаў, ва многіх выпадках наглядюцца формальныя, бюрократычныя адпіскі, "абвяржэньне" і досыць часта — поўнае ігнораваньне зямкаў у друку.

Зьмешчаныя сьвёныя факты патрабуюць ад належных органаў самых уважлівых адносін да сябе.

Яны яскрава гавораць аб тым, што дырэктыва ЦКБ НК РСІ аб палепшаньні рэагаваньня на зямкі ня ўсюды выконваецца, ігноруецца шмат якімі галавадзянямі.

Бясчынная рэзольцыя сакратара Пleshчаніцкага РК ЛКСМБ: "Да тлумачэньня па сутнасьці допісу", адказ сьбра крамвайскі Грыф. (Магілёўская швейфабрыка), кавалерыстым: "Вы—шваль, і я ня маю намеру з вамі гутарыць". І шмат іншых фактаў гавораць аб тым, што крытыка ў некаторых організацыях яшчэ заціскаецца, што крытыку ў друку некаторыя організацыі яшчэ ігноруюць.

"Кожны райком КСМ, кожны актывіст павінен памятаць, што калі ён не рэагуе хутка на крытыку ў друку, значыць ён садзейнічае заціску яе.

Трэба запамінаць, што дабіваюцца найбольшай дзейнасьці самакрытыкі ў друку, рашуча б'ючы па яе глушыцелях, мы гэтым будзем садзейнічаць максымальнаму разьгортаньню ва ўсёй дзейнасьці саюзу".

А таму—ні на хвіліну ня спыняць агню самакрытыкі, ня гледзячы ні на якія перашкоды галавадзяняў, ня гледзячы ні на якія рататкі, што расстаўляюць на яе шляху заціскачы.

Комсамолі юнкораў, чырвоная-зьямаўскія пасты, лёгкія кавалерысты, бязьлітасна змагаюцца за дзейнасьць самакрытыкі!

Дзяржэся, за зьнішчэньне вышэйшых нам і газэтай недахопаў.

Агнём самакрытыкі высветліць і зьнішчыць усё шкоднае нам, усіх тых, хто пераходзіць пераможнаму будаўніцтву сацыялізму ў нашай краіне.

Некаторыя групы "ЛК" працуюць толькі налётамі (з лістоў юнкораў)

Адпачынак да чарговага налёту

"Вы—шваль, з вамі ня гутару"...

Лёгкай кавалерыі пры комсамольскай ячэйцы Магілёўскай швейфабрыкі, працуе без дапамогі і кіраваньня райштабу ЛК і РК ЛКСМБ, але ўсё-ткі, ня гледзячы на ​​гэта, група ЛК зрабіла налёты на цэх, ськлад, кантору і крамакісіі.

На сваім шляху ЛК спаткала шэраг бюрократычных перашкод і супраціўленьняў.

Калі ў раскрываным цэху група ЛК паказала на дэфекты, дык заг. цэху Лесаў, абураныя на лёгкіх кавалерыстых, сказаў: "ня вам умевацца ў мае справы". Сьбра крамакісіі Грыф, замест

даць падрабязнае тлумачэньне на пытаньні ЛК, тонам заўдаў бюрократкі абладала ЛК нахабнымі словамі: "вы—шваль, і я ня маю намеру з вамі гутарыць". За такую нахабнасьць да лёгкіх кавалерыстых мы патрабуем адкасу Грыф перад органамі РСІ, бо на фабрыцы шмат ненармальнасьцаў і такіх, як Лесаў і Грыф, не даюць магчыма масьці змагацца і выкрываць іх.

РКБ, як партыйнаму органу, і РК ЛКСМБ патрэбна даць па руках Лесавым і Грыфам, узмацніць сваё кіраваньне і дапамогу ў працы ЛК.

Гарэлаў.

Прыцягнуць да адказнасьці душыцеляў самакрытыкі

Загадчык Пleshчаніцкага паштовага агенства Ганчароў і загадчык газэтнага бюро Зылі, нячужана зьдэкаваўца над допісамі юнкораў і селькорскіх, бязьлітасна душаць самакрытыку.

Гэтыя два "малойчыкі", зьяўляюцца сьбрамі рэдакцыі насьценгазэты, якая выдаецца ў паштовым агенстве, не зьямацьці допіс селькора Харэвіча, які пісаў аб недахопах у працы пошты і асабліва газэтнага бюро.

— Тав. Ганчароў, ці не зьяўляецца гэта з вашага боку дўнае праўленьне правага опартунізму на практыцы? Здаецца, што так.

Ці не пара вам ужо зразумець, т. Ганчароў, што гэта іменна так. Аб тым, што не зьямацьці зямкі ў насьценгазэце, было напісана ў рэдакцыю "Чырвоная Зьмена", якая накіравала гэту справу на расьсьледваньне ў Пleshчаніцкі РК ЛКСМБ. Пры разборы на сходзе ячэйкі ЛКСМБ факты, напісаныя ў зямцы, падцьвердзіліся, пры чым высветлілася, што Ганчароў, як адміністратар на іншыя зямкі

таксама, даваў абвяржэньні, чым газэты губіла палітычны сэнс, па сутнасьці ўтвараючы ганеньня на селькорскіх. За заціск самакрытыкі мы патрабуем ад Пleshчаніцкага РКБ-РСІ прыцягнуць да адказнасьці сьбра КП(б)Б Ганчарова.

Гарбуз.

Малюнак некаторых атрадаў

УСЕ СІЛЫ НА ЗАГАТОВКУ ЛЕСУ

Выканаць і перавыканаць плян лесазагатоўак ЦК ЛКСМБ мобілізуе на лесазагатоўчы фронт 1000 комсамольцаў з адоўжы ЦК ЛКСМБ да ўсіх ячэек РК ЛКСМБ, да ўсіх комсамольцаў, рабочай і працоўнай сялянскай моладзі

Таварышы! Рабочая кляса пад кіраваньнем камуністычнае партыі павіна перад сабой задачу: пацігадоўны плян разьвіцьця народнай гаспадаркі і культуры—выканаць у чатыры гады.

Зараз, калі ўся прамысловасьць і сельская гаспадарка знаходзіцца на прырадаві 6-га рашчовага, прапарцыянага голу 5-га годкі, у нас не на іны заставіцца які-б там ні было хвосты ў выкананьні як 2-га году пяцігодкі, так і ў выкананьні ўдарнага кварталу.

Лёсная прамысловасьць, асабліва ва ўм. вах Беларусі, займае значнае месца ва ўсёй сыстэме народнай гаспадаркі.

Ва ўдарным квартале ад лясной гаспадаркі краіна чакае нарыхтоўкі мінімум 385 000 к. м. і вывазкі 2170000 к. м. драўніны.

Гэта праграма ня можа быць зьніжана ні на адно бервяно, а наадварот,— павінна быць выканана і перавыканана.

Кастрычнік месяц ва ўдарным квартале ляў чаканых вынікаў у разьгортаньні працы па лесаагатоўках. Комсамольскія організацыі ўсе яшчэ стаяць у біку ад лесазагатоўак, не павярнуліся да іх тварам, не дастакоўва мобілізавалі неабходную грамадскую думку вакол гэтай—адной з важнейшых гаспадарчых задач.

Таварышы! Комсамольцы, рабочая і працоўная сялянская моладзь! Ленінскі комсамол, ініцыятар новых сацыялістычных мэтаў працы, павінен і на лесазагатоўчым фронце быць у першых шэрагах барацьбы за рашчывае выкананьне лесазагатоў-

вак БССР, за прыцягненьне шырокіх пластоў працоўнага насельніцтва да гэтай працы.

Улічваючы асаблівае значнасьць і неабходнасьць выкананьня плянаў лесазагатоўак—ЦК ЛКСМБ абвешчае паход за выкананьне і перавыкананьне лесазагатоўак, як ва ўдарным квартале, так і ў выкананьні пляну 1931 гаспадарчага году.

ЦК ЛКСМБ для стварэньня сталых кадраў пролетарыяту мобілізуе 1000 комсамольцаў, лепшых рабочых, батракоў, бедна-оў і колгасніцкаў на сталую працу ў лес, каб вопыт сацыялістычнага, ударнага руху перанесці на працу лесазагатоўак. Задачы комсамольскай організацыі—падвысіць і выдзяленьні лепшых ударнікаў лепшым барацьбою за ўкараненьне сацыялістычнай працы ў лесазагатоўкі з належнай увагай.

ЦК ЛКСМБ звярочвае ўвагу ўсёй організацыі на забясьпечаньне актывнага удзелу ў ажыццяўленьні пляну лесазагатоўак, лавядзеньне пляну лесазагатоўак да с-с згодна паставы ЦК і СНК ад 26-IX і СНК ад 19-X-30 г.

ЦК ЛКСМБ звярочвае ўвагу комсамольскай організацыі і ўсёй рабочай і працоўнай сялянскай моладзі на неабходнасьць даваць самы рашучы адпор усім кулакам і падкулачнікам, організацям і натхніцелям рэакцыйнага строю, агітатараў супраць выхалу ў лес, змагаючыся з усімі гэтымі варожымі часткамі і дэзарьствам з фронту лесазагатоўак.

Таварышы комсамольцы дэзаапрацоўнай прамысловасьці, разгарнеце сацыялістычнае паміж ф-камі, заводамі і сваімі загатоўчымі раёнамі, баручы іх на грамадзкіх буксіх, дапамагаючы ім у справе выкананьня плянаў лесазагатоўак.

Рашчываўтарскі рух, як адна з вышэйшых форм сацыялістычнае працы, і на лесазагатоўчым фронце павінен заняць сваё месца.

Таварышы комсамольцы, рабочая і працоўная сялянская моладзь! Ваш удзел на лесазагатоўчым фронце павінен забясьпечыць поўнае выкананьне вызначаных лічбаў лесазагатоўак ударнага кварталу і 3 году 5-годкі, сыстэматычна сачыць за выкананьнем плянавых заданьняў вучэскасамі і леспрамгасмі, зараз-жа правярць падрыхтаваныя месцы ў галіне забясьпечаньня лесазагатоўак інструмантамі, спэцаапаратамі, мэд. і вет. дапамогай, аэральнымі майстэрнямі, сыгналізачы і аб усіх працывах і лапаматуючы лавідаваць іх. Вазьміце пад асобны контроль працу спэцаапаратаў коарэктары і ў галіне забясьпечаньня рабочых лесазагатоўак. Вазьміце шэфства на культурна-адукацыйным лясных рабочых, леспрабудаў і г.

Бавяны аддзельні райком, колэктывы, ячэйкі ЛКСМБ і ўся рабочая, працоўная сялянская моладзь—на лінію агню! За лепшае выкананьне і перавыкананьня пляну ў лесазагатоўках, вывазкі, экспарту,—за выкананьне пяцігодкі ў чатыры гады!

ЦК ЛКСМБ

УДАРНА ПЯЦІДЗЁНКА ПАХОДУ ЗА ГАЗЭТУ ІМЯ X-ГА ЗЬЕЗДУ ЛКСМБ

Пачын Фрунзэўскай арганізацыі, па ініцыятыве комсамольскага калектыву рэдакцыйных газет, павінны падхапіць усе райарганізацыі комсамолу Оргкамісія па падрыхтоўцы зьезду прапанавала ўсім РК уключыцца ў пяцідзёнку

У кастрычніку месяцы, на пленуме ЦК ЛКСМБ, паміж рэдакцыямі і РК ЛКСМБ складзены ацэнкі і дагавор, якім райарганізацыі абавязаліся да X-га зьезду ЛКСМБ распаўсюдзіць 40.000 экз. "Чырвонай Зьмены".

Да зьезду засталіся лічаны дні. Але ёсць весткі, што выкананьне дагавору па шэрагу райарганізацый знаходзіцца пад пагрозай арышту, што сведчыць аб невыстарчальнай узброенасьці дзеяч, ЛКСМБ, піянератрадаў і школ газетай.

Ініцыятываю комсамольскага калектыву рэдакцыйных газет з 25-га лістапада па 1-ае сьнежня па Фрунзэўскай арганізацыі ЛКСМБ будзе праведзена пяцідзёнка "Паходу за газету".

Гэта мерапрыемства ўхвалена оргкамісіяй зьезду, якая паставіла прасьвіць "Паходу за газету" назву ударнае пяцідзёнкі імя X-га зьезду ЛКСМБ.

Па пачыну Фрунзэўскай арганізацыі оргкамісія абавязала ўсе РК уключыцца ў правядзеньне гэтага надвычайна каштоўнага мерапрыемства пад кутом правяркі выкананьня соц. дагавору.

"Слабыя месцы" ў галіне распаўсюджваньня газэты ёсць у кожнай ячэйцы, па іх і павінен быць у асноўным накіраван агонь ударнае пяцідзёнкі. Ячэйкі, піянератрады, школы павінны разгарнуць сталую правярку працы, якую яны праводзяць у галіне распаўсюджваньня друку.

Арганізацыя падпісных брыгад, правярка працаздольнасьці ўнавунаважаных "Ч. З.", арганізацыя газетных карнавалаў, вылазак піянератрадаў на прадпрыемствы для афіцыйнай работы за газету, збор падпіскі сярод рабочай моладзі і дарослых рабочых павінны даць сталуючыя вышкі, павінны ўзброіць да зьезду ЛКСМБ комсамольскую і піянерскую арганізацыі газетай.

"Паход за газету" зьявіцца і надалей пэўным штурхачом для шырокага прасоўваньня ювацкага і дзяцічага друку ў асяродак комсамольцаў, працоўнай моладзі і дзетвары.

На-бабавому правядзем пяцідзёнку "Паходу за газету"!

Выпіс

з пратаколу бюро Фрунзэўскага РК ЛКСМБ ад 16-га лістапада 1930 г.

аб правядзеньні пяцідзёнкі "Паходу за газету",—мерапрыемства, высунутае калектывам ЛКСМБ рэдакцыйных газет.

Пастанавлі

1. Мерапрыемства, намечанае комсамольскім к-вам рэдакцыйных газет аб правядзеньні пяцідзёнкі "Паходу за газету" з 25-га лістапада па 1-ае сьнежня г. г.—адобрылі.

2. Даручыць к-ву ЛКСМБ рэдакцыйных газет забясьпечыць ячэйкі раёну дапамогай у правядзеньні і арганізацыі "Паходу за газету".

3. Адказнасьць за правядзеньне пяцідзёнкі "Паходу за газету" па ячэйках ускласьці на сэкратароў ячэек і калектываў. Па павяр-аганізацыі і школах адказнасьць ускласьці на ваяцкіх атрадаў і фір-пастаў.

4. Для кіраўніцтва пяцідзёнкі "Паходу за газету" вылучыць трой-ку: ад РК УМРЭЙКУ, ад РК ДКО—Плешчынскага, ад к-ву ЛКСМБ рэдакцыйных газет—Пузікава.

5. Прасці бюро Кастрычнікаўскага РК ЛКСМБ уключыцца ў правядзеньне пяцідзёнкі "Паходу за газету" па Кастрычнікаўскім раёне.

Плян правядзеньня пяцідзёнкі "Паходу за газету" па Фрунзэўскай арганізацыі ЛКСМБ

3 мэтай шырокага прасоўваньня ювацкага і дзяцічага выданьня сярод комсамольскай і піянерскай арганізацыі Менску, правесці з 25-га лістапада па 1-ае сьнежня г. г. па Фрунзэўскай арганізацыі ЛКСМБ пяцідзёнкі "Паходу за газету", як адно з мерапрыемстваў вытворчых манэўраў рэдакцыйных калектываў ювацкіх і дзяцічых газет.

1. У час пяцідзёнкі "Паходу за газету" яч. ЛКСМБ разгортваюць правярку забясьпечаньня комсамольцаў і 16-п рабочай і працоўнай моладзі ювацкімі і дзяцічымі газетай (беларускіх выданьняў).

2. Заслухоўваюць справаздачы ўпаўнаважаных на зборах атрадаў і па клясах у школах.

3. Вылучаюць спецыяльныя падпісныя брыгады па атрадах і школах, праводзячы падпісную работу сярод піянераў і школьнікаў.

4. Арганізуюць па школах і піянератрадах куткі дзяцічых і ювацкіх газет.

5. Арганізуюць газетныя карнавалы і вылазкі на прадпрыемствы, праводзячы агітацыю за падпіску сярод моладзі і дарослых рабочых.

6. Комсамольскі к-тэй рэдакцыйных газет мэтай даламогі ў правядзеньні "Паходу за газету" прымаюць сваіх членаў к-ву да буйных прадпрыемстваў і піянербаза.

Па "Юрку—шапка", па рабоце—узнагарода

Камарынскі Хоцімскі і Высачанскі РК ЛКСМБ атрымалі "ганаровую прэмію"—рагожку

Узброіць кожнага комсамольца газетай, прыцягнуць да удзелу ў працы зьезду і прапрацоўцы яго паставаў з тым, каб гэтыя паставы хутка і свачасова праводзілі ў жыцьцё—адна з асабных задач комсамольскіх ячэек і камітэтаў.

Аднак, райарганізацыі па рознаму падыходзіць да вырашэньня гэтай задачы.

Калі Слуцкчына, удлімішы адказнасьць узброення арганізацыі газетай дамаглася блізка 100 проц. ахопу падпіскай на "Чырвонай Зьмену" комсамольцаў (па Слуцкім р-не выдана "Чырвонай Зьмены" 1114 экз.), дык райкамолы, як Камарынскі, Хоцімскі і Высачанскі, зусім безадказна глядзяць на гэта пытаньне, аб чым сведчаць убогія лічбы выпіскі "Чырвонай Зьмены" па гэтых раёнах. (Камарынскі р-н—35 экз., Высачанскі—47 і Хоцімскі—49).

Замалоўваючы за Слуцкчына і на лістапад-д пераходны прыз-сьцяг імя "Чырвонай Зьмены" і адзначаючы упартую работу па распаўсюджваньню газэты Рагачэўскім, Самахвалавіцкім і іншымі РК ЛКСМБ, рэдакцыя за "янасьць работы" па распаўсюджваньню "Чырвонай Зьмены" ўзнагароджае Камарынскі, Хоцімскі і Высачанскі РК ЛКСМБ і іх газетныя вузлы "ганаровай прэміяй"—рагожкой, адначасова адносячы гэтыя раёны на чорную дошку.

Папярэджаньне: Грэскі, Межанскі, Сураскі, Брагінскі, Шклоўскі, Багушэўскі, Тураўскі, Чэрныаўскі, Кармянскі, Чачэвінскі, Віцебскі, Вяскоўскі, Капаткевіцкі, Журавіцкі і Расонскі РК ЛКСМБ, што яны зьяўляюцца кандыдатамі на атрыманьне паказанай вышэй "ганаровай прэміі".

15-га сьнежня зьезд ЛКСМБ. Без напамінкаў неабходна зараз-жа распачаць працу па распаўсюджваньню газэты з тым, каб абавязак, узяты РК ЛКСМБ аб 40000 тыражы "Чырвонай Зьмены", быў выканан у тэрмін.

У падарунак газэце да зьезду

Многу завербавана на лістапад м-ц 50 падпісчыкаў "Чырвонай Зьмены". Выклікаю пасьледваць майму прыкладу усіх упаўнаважаных "Ч. З." Зьмітракоў—Чавусы.

Заносім на чорную дошку

Сярод студэнтаў Менскага Белпэдаггікуму слаба разгорнута падпіска на "Чырвонай Зьмену". У тэхнікуме налічваецца 740 студэнтаў, газету вылісвае 105 чалавек. У к-ве няма спецыяльнага ўпаўнаважанага па "Чырвонай Зьмене". На сьнежань м-ц Белпэдаггікуму давесці падпіску на газету да 300 экз. Хвабам.

Комсамольцы "Нова-Дворскай" яч. ЛКСМБ ня вылісваюць "Чырвонай Зьмены", упаўнаважанага няма. Ня глядзячы на тое, што бо-льшасьць комсамольцаў палітычна няписьменныя, бюро яч. не кляпоціцца распаўсюджваць "Чырвонай Зьмену". Алясь Сонцавей.

Калышанская, Інтэрнацыянальная і інш. яч. ЛКСМБ ня вылісваюць газэты "Чырвонай Зьмены". Комсамольскім ячэйкам Лезьненскага раёну трэба ўзяць адстаючых на г-амалзкі боксір. К.

Пад знакам рашучага выпраўленьня палітычных памылак

ОЗЕТ—адказы вучастак работы

17-га лістапада, пасля 4-хдзённай працы, зачынілася 2-я ўсебеларуская канфэрэнцыя ОЗЕТ'у. За апошні час партыя дабілася вялікіх поспехаў па ўдзягненні яўрэйскіх працоўных і беднаты ў прамысловасьць і сельскую гаспадарку. Разгортваюць наступленьне сацыялізму па ўсім фронце адчыніла яшчэ большыя перспектывы для ўдзягненні яўрэйскіх працоўных мас і беднаты ў грамадзка-карысную дзейнасьць Саветскага Саюзу.

У наш талістычных краінах мы бачым зусім адваротнае ў адносінах яўрэйскіх працоўных. Там ня спыняюцца палітыка-эканамічнае і культурнае прыгнечаньне яўрэйскіх працоўных, ня спыняюцца яўрэйскія пагромы.

ОЗЕТ, займаючы адзін з адказных вучасткаў нашага будаўніцтва, павінен быць актыўным дапаможнікам у правядзеньні Ленінскай нацыянальнай палітыкі камуністычнае партыі. Але ў сваёй практычнай рабоце, у перыяд абостранай клясавай барацьбы ў краіне, арганізацыя ОЗЕТ'у ня раз выходзіла з правільнай клясавай лініі.

Конфэрэнцыя чыкала ад ЦП ОЗЕТ'у большавіцкага прызначэньня асуджэньня сваіх памылак і забясьпечаньня ў далейшай рабоце правільнага правядзеньня генэральнай лініі партыі. Большасьць дэлегатаў канфэрэнцыі, і асабліва т. т. Танхілевіч і Гутман, у сваіх выступленьнях ярка указалі на гэта.

З'явілі фальшывымі і шкоднымі тэндэнцыямі, з правым опартунізмам у працы ОЗЕТ'у яго працаўнікі нарэшце правільна наставілі барацьбу, і гэта іх заслуга так сказаў тав. Дымэнштэйн у сваім заключным слове.

Брытка была накіравана супроць опартуністычнага выступленьня і нацыяналістычных ухілаў у рабоце

Конфэрэнцыя не згадзілася з паставамі 4-га пленуму, якая ігноруе гаспадарчае ўпарадкаваньне ўнутры рэспублікі

Гэта шкодная тэндэнцыя была асуджана як у шматлікіх выступленьнях, так і ў рэзолюцыі канфэрэнцыі.

Тав. Гутман асабліва падкрэсьліў шматлікіх опартуністычнага выступленьня ў друку работнікаў ОЗЕТ'у. Голды па пытаньнях інтэрнацыяналізацыі. Многія работнікі ўзялі ўстаноўку на замкнутасьць яўрэйскіх колгасаў, зачыняючы дзьверы колгасаў для працоўных іншых нацыянальнасьцяў. І калі мы на Беларусі ў асноўным энэргічна правялі інтэрнацыяналізацыю яўрэйскіх

колгасаў, гэтыя работнікі паднялі крык, што на Беларусі ёсць вялікі адліў з яўрэйскіх колгасаў. І гэта ў той час, калі ў касьць сем'яў у яўрэйскіх колгасаў павялічылася на 100 проц.

Дыпламатычна маўчалі работнікі пэнтру, калі былі перагаворы, гэныя скачкі, не давалі перактычнае трэба адчыніць дзьверы для працы іншых нацыянальнасьцяў пасля таго, як мы мелі шэраг памылак, гэтыя работнікі закрывалі ў друку: "мы аб гэтым пазнаемлі, сыгналізавалі".

Вялікае месца ў рабоце пэнтру заняо пытаньне аб складаньні ОЗЕТ-арганізацыі. БЭР (рэдакцыя "Апільб"), перагаворы іншых прамоўцаў, у тым ліку і перагаворы ОЗЕТ-арганізацыі, што вылазкам чужых элемэнтаў ОЗЕТ не заўсёды давалі навука адпор. Шэрагі ОЗЕТ-арганізацыі былі асьмечаны клясавымі элемэнтамі. У 1926 г. былі створаныя арганізацыі з 15,6 проц. рабочых і 18,6 проц.—кромі прадрпрыемнаў і іншых. У ошчэрым момант яшчэ не ачышчаныя ОЗЕТ'у ад чужых элемэнтаў.

Такім парадкам вельмі часта ставіць пытаньне аб арабаваньні апарату ОЗЕТ'у. Неабходна стварыць новыя сілы вылучаючы боцых-ударнікаў з заводу, фабрыкі, колгасаў, савгасаў і саміх прамысловасьці. Гэта можа зрабіць пэньць правільнае правядзеньне кіраўніцтвам партыі і выражанай клясавай лініі ў палітычнай працы.

Вялікую увагу канфэрэнцыя дала пытаньню аб упарадкаваньні працоўных і дзяцічых мас і ськай моладзі. У гэтай рабоце шмат прарываў. Ня ўб-яна, ра-а комплектаваньнем яўрэйскай працоўнай моладзю чыгуначнага ФЗВ. Тав. Дубравіці (рэдакцыя "Юнгер Арбейтэр") заваставаў гу на прарыве, які здарыўся выкананьні нараду па наставі яўрэйскай працоўнай моладзі шахты Уралу.

Як справаздача т. Дымэнштэйн аб рабоце цэнтральнага ОЗЕТ'у і справаздача т. Цэнцылера аб рабоце БелОЗЕТ'у выклікалі актыўнасьць дэлегатаў канфэрэнцыі.

БелОЗЕТ-арганізацыя мела шматлікіх работнікаў, якіх давалі дэляць правільную клясавую арганізацыю БелОЗЕТ'у выпраўленьня памылак, пераклучышы сваёй работы на дапаможны выкананьні з-даваньня разгортваньня наступу сацыялізму па ўсім фронце. І. Ельшквейн.

Адказы рэдактар—Рэдакцыя

АБВЯШЧЭНЬНЕ

Пры менскіх беларускім і яўрэйскім пэдаггікумах

адчыняюцца Вячэрнія курсы

па падрыхтоўцы рабочых і дзяцей рабочых у пэдаггічныя тэхнікумы

Умовы прыёму: 1. Адукацыя ва 5 груп сьмігоднага курсу. 2. Узрост ад 15 да 25 год. 3. Устаўкі пэдаггікумаў па вышэйшай катэгорыі.

4. Заявы адаюцца дырэктарам пэдаггікумаў, альбо фабзавкомам, з наступнымі дакумэнтамі:

а) завераную фабзавкомам аякету, б) пасьведчаньне аб адукацыі, в) мэтрычную сираўку, г) адносіны да вайскавай службы (для мужчын), д) сираўку аб стане здароўя.

Пачатак заняткаў 1-га сьнежня г. г.

БЕЛПЭДАГГІКУМ І ЯУПЭДАГГІКУМ.